

PROROCUL ELISEI

Să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru ocazia aceasta în care stai de vorbă cu copiii Tăi, răscumpărații sângelui Tău. Sunt foarte bucurosi pentru că ei au ieșit afară și pentru că ne-ai făgăduit că Te vei întâlni cu noi oriunde vom fi doi sau trei adunați în Numele Tău.

Vino

din nou printre noi, prin Duhul Tău cel Sfânt și scaldă sufletele noastre în puterea și frumusețea Lui, astfel încât să nu se vadă nimic altceva decât Hristos.

Ajută-mă

să vorbesc cuvinte potrivite pentru cei bolnavi și suferinzi, iar pe ei ajută-i să înțeleagă că Isus îi dorește și îi așteaptă să vină. Îngăduie ca mulți să fie vindecați și chiar salvați, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

Suntem

bucuroși că ne aflăm din nou în slujba Domnului. Azi după-amiază, am vorbit cam mult la Biserica Filadelfia, unde am petrecut un timp cu adevărat minunat.

Doamna

care mă aude spunând aceste cuvinte, ar putea zâmbi, dar ea a fost crescută ca metodistă, iar la adunarea de astăzi a fost un mesaj în limbi necunoscute cu tălmăcire. Eu am văzut cum oamenii râdeau de aceste lucruri, pentru că nu se făceau cu rânduială, dar în după-amiaza aceasta mesajul a venit conform Bibliei, adică au vorbit doi sau trei și nu a fost larmă mare.

Două

dintre ele s-au îndreptat spre credincioși, spre popor, iar cea de-a treia, spre slujbă.

Când

am ieșit afară, doamna de care vă spun, mi-a zis: „Nu-i așa că este minunat?”
la care eu i-am răspuns: „Amin! Așa a fost!”

Da,
a fost minunat să-L vezi pe Domnul venind jos, mișcându-Se printre oameni și procedând la fel ca în trecut. Eu cred din toată inima că aceasta este trăirea cu El; aceasta înseamnă să stai în locurile cerești în Hristos Isus.

Seara
aceasta am rezervat-o pentru bolnavi, de aceea vom chema un rând de rugăciune, iar dacă va fi cu voia Domnului, mă voi ruga pentru ei ca frații: Roberts, Hicks, Valdez, Jack Coe, Osborn și toți ceilalți.

Am
avut o masă bună, sudistă, cu un hamburger peste măsură de mare și cu toate condimentele în el, așa că am venit înăuntru sub Duhul deosebirii, ca de obicei. Adevărul este că eu merg constant în rugăciune, ca să nu se strecoare nimic. Pentru aceasta, trebuie să fiu atent în orice moment.

În
seara aceasta voi aduce un mesaj scurt, după care îi vom aduce pe oameni aici, vom vorbi cu ei și ne vom ruga împreună, deoarece cred că Domnul Isus va face lucruri mari în mijlocul nostru. Poate îmi va permite să merg înainte și să mă rog pentru oameni și în serile următoare.

După
cum a spus și fratele Joseph, micuțul nostru suedez, cu câteva minute în urmă... Eu îl iubesc și îmi place să-l ascult pentru că spune lucruri foarte frumoase. N-aș fi vrut să spună acele cuvinte, dar el s-a referit la popularitate.

În
ce mă privește, eu nu vreau să fiu popular. Doresc să fiu cinstit, nu popular, de aceea nu spun și nu fac nimic pentru popularitate; totuși, dacă ar vrea să fiu cândva popular, aceasta este atunci când va veni Isus. Da, atunci aș vrea să fiu cu adevărat popular, iar El să-mi spună: „Ai lucrat bine, rob bun și credincios, de aceea vino și intră în bucuria Mea împreună cu toți ceilalți!”

O,

Doamne, aş dori să umblu cât mai aproape de El, noi nu? Iar când va veni, să fiu cu adevărat popular.

Când

răposatul domn Roosevelt a venit la New Albany, oraşul s-a umplut de oameni veniţi de pretutindeni, ca să-l vadă, deoarece era chiar înainte de alegeri.

Ei

bine, asemenea lui Zacheu, eu eram prea mic, aşa că m-am urcat pe observatorul de pe coama dealului, deasupra mulţimii. Trenul s-a oprit în apropierea râului, iar el a coborât şi a ţinut un discurs.

Eu

mi-am pus camioneta la adăpost, apoi m-am urcat pe observator, gândindu-mă că nu va şti nimeni că sunt acolo, nici chiar domnul Roosevelt.

Dar

aceasta nu contează prea mult, deoarece dorinţa mea este să trăiesc în aşa fel încât atunci când va veni Isus, să îmi spună şi mie ca lui Zacheu: „Acum coboară din acel observator...” Cred că noi toţi ne dorim aceasta, nu-i aşa?

Nu

demult, fratele Baxter, unul dintre managerii campaniilor mele, mi-a povestit că atunci când regele George şi regina au trecut prin Vancouver... Aceasta s-a întâmplat înainte ca Domnul să-l vindece, pentru că avea ulcer şi scleroză multiplă, aşa că abia mergea. Totuşi, deşi era bolnav, acel bărbat cu sânge regal a umblat pe străzi, printre oameni, ca şi cum nu ar fi avut nimic.

Şi

fratele Baxter spunea că atunci când i-a văzut pe rege şi pe regină trecând prin apropiere, a început să plângă. Auzindu-l ce spune, mi-am zis: „Dacă acest canadian a fost atât de mişcat de vizita unui rege pământesc, ce se va întâmpla când va veni Isus?”

Doamne,

când Îl vom vedea; când Îl vom încorona ca Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor, voi auzi acele osanale şi cântece de laudă înălţate de răscumpăraţi din toate epocile. Atunci, în jurul Pământului va fi un cerc de îngerii, care vor sta cu capetele plecate şi nu vor şti despre ce vorbim, pentru că ei n-au

fost răscumpărați niciodată. Ei n-au căzut, de aceea nu știu ce este răscumpărarea. Dar noi, care suntem din rasa căzută a lui Adam, noi avem nevoie de răscumpărare, de aceea vom putea cânta ce înseamnă să fii răscumpărat.

El ne-a răscumpărat prin sângele Său și ne-a adus înapoi la Dumnezeu, iar eu aștept acea zi depunând tot efortul pentru Împărăția lui Dumnezeu. așa este.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să aduc un mesaj de salvare. Aduceți-i pe prietenii voștri, deoarece vom face o chemare la altar pentru a vedea câți vor fi gata să-L slujească pe Domnul nostru.

Dar nu numai deseară, ci oricând doriți să slujiți Domnului, noi suntem gata să vi-L prezentăm cât mai bine pe Domnul Isus. Apoi, mâine seară vom avea rugăciune pentru bolnavi, iar poimâine vom avea ultima întâlnire. Desigur, adunarea va continua cu acești vorbitori pricepuți și sunt sigur că vă va face plăcere să-i ascultați.

Dacă va fi cu voia Domnului, n seara aceasta aș vrea să las mai mult timp pentru rugăciune, de aceea voi citi un text scurt din Vechiul Testament, și anume din **2 Împărați 4.21:**

„Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea și a ieșit.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul citit. Dar înainte de a începe, să-l spunem doar un cuvânt de rugăciune:

Tată ceresc, acesta este Cuvântul Tău, iar în seara aceasta suntem bucuroși să știm că avem încă libertatea de a-L vorbi în această țară frumoasă care este distrusă treptat de parcă este invadată de termite.

O,

dar cât ne place să le vorbim oamenilor despre Tine și să-i vedem pe cei ce Te iubesc, cu fețele luminate și cu lacrimile de bucurie pe obraji, deoarece știm că într-o zi, când va veni Isus și va sta pe tronul tatălui său, David, vom primi o Împărăție veșnică, unde vor fi o mie de ani în care pacea va domni în fiecare inimă. O, chiar și natura geme așteptând acel timp glorios, acea zi măreață în care va veni Împăratul.

Te

rog ca în seara aceasta să vorbești fiecărei inimi în felul Tău, astfel ca mâinile care stau lăsate în jos, să se ridice spre Tine.

Te

rog să-i binecuvântezi pe cei suferinzi, pe cei bolnavi și pe cei trudiți, astfel încât să fie întăriți și să meargă prin curtea acestei școli cu mâinile ridicate, bucurându-se și cântând laude lui Dumnezeu. fă ca și cei aflați în scaunele cu rotile să meargă, să strige și să sară spre slava lui Dumnezeu Tatăl, pentru că îți cerem aceasta în Numele lui Isus, de dragul Evangheliei și a împlinirii Cuvântului. Amin.

Tema

din seara aceasta este despre un proroc al Vechiului Testament. Câți dintre voi ați fost după-amiază la Biserica Filadelfia? Să vă văd mâinile. Da, este foarte frumos.

Acum

voi vorbi despre un proroc al Vechiului Testament, deoarece Biblia, mai precis Epistola către Evrei capitolul 12, ne spune că toate lucrurile din Vechiul Testament sunt umbre și tablouri, semne și pietre de hotar la care trebuie să privim, deoarece toate sunt exemple pentru noi.

Astfel,

am văzut ce s-a întâmplat atunci când oamenii nu L-au mai slujit pe Dumnezeu, dar în același timp, am văzut că au fost și oameni care au stat ca niște adevărați soldați și L-au slujit pe Dumnezeu din toată inima, iar noi putem alege cu cine vrem să ne asemănăm. Nădejdea mea este că dacă printre noi se află cineva care nu este pe Cale, Îl va alege pe Hristos încă înainte de încheierea acestui serviciu.

Fie

ca Dumnezeu să ne dea cuvinte potrivite sau să facă ceva prin care să vă distragă atenția de la lucrurile lumii și să v-o îndrepte spre Domnul Isus Hristos, pentru că „*a-L cunoaște pe El este Viața.*” Nu a cunoaște biserica sau catehismul este Viață; nu a cunoaște Biblia pe dinafară, deși aceasta este bine, pentru că și Satana o cunoaște, ci **a-L cunoaște pe El este Viața. Viața este a-L cunoaște pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.**

Prorocul despre care vom vorbi în seara aceasta se numește Elisei și este succesorul lui Ilie, care a fost un bărbat mare al lui Dumnezeu. Noi am vorbit despre el aseară, când ne-am referit la dreptatea lui Dumnezeu. Ilie a fost un proroc mare și plin de putere.

În

fiecare seară când ajung acasă, după ce totul este în ordine, îmi iau fetițele și fac cu ele un studiu biblic. Le duc în mașină, ca să nu fim întrerupți de nimeni, și mergem undeva în împrejurimi. Desigur, vine cu noi și soția mea cu băiatul.

Acolo

le pun tot felul de întrebări, ca de exemplu: „Cine a fost Ilie? Ce a fost el?” iar fetițele (una are șase ani, iar cealaltă, opt), îmi răspund repede: „Tișbitul.”

„După

ce l-ați recunoaște dacă l-ați întâlni astăzi? Cum ar arăta?”

„Păi,

ar fi plin de păr și ar avea o bucată de piele înfășurată în jurul coapselor.”

Dacă

veți exersa în mod constant, copiii voștri vor reține aceste lucruri. Aceasta este ceea ce ar trebui să faceți voi, mamelor, cu copiii voștri. Încetați să mai hoinăriți prin oraș și stați cu ei ca să le dați lecții biblice, pentru că la aceasta sunteți chemate.

Biserica

este acum o societate și nu mai aveți timp pentru creșterea copiilor. Cred că știți care este părerea mea cu privire la femeile predicatori și nu am de gând

să retrag nimic din ceea ce am afirmat, dar aş vrea să vă spun ceva.

Orice

mamă este o predicatoră. Desigur, iar Dumnezeu i-a dat acasă o mică adunare căreia trebuie să-i predice. Dați-i deci înainte, fiindcă așa este bine.

Luați-o voi întâi, apoi treceți la copiii voștri.

Cu

câtva timp în urmă, am citit un articol despre o familie în care s-au născut cinci băieți. Cum a ajuns mare, primul băiat s-a dus la marină. A fost urmat de al doilea, apoi e următorul, până când au ajuns toți cinci la marină.

În

familia lor nu fusese nimeni la marină, de aceea părinții lor nu puteau înțelege deloc de ce au optat toți pentru aceasta. Până la urmă, s-a aflat că pe un perete din camera băieților era un tablou frumos care reprezenta un vapor mare ce naviga pe o mare liniștită. Acel tablou i-a impresionat atât de mult, încât în fiecare seară când mergeau la culcare se vedeau navigând pe acea mare liniștită, iar dimineața când se trezeau, primul lucru pe care îl vedeau era tot acel vapor care-și croia cale pe marea liniștită. Acest lucru a născut în inima lor dorința de a ajunge marinari.

Și

mă gândesc că dacă un tablou care reprezenta un vapor mare, a putut să-i impresioneze atât de puternic pe acei copii, încât au dorit să ajungă navigatori, ce ar trebui să facă tabloul Domnului Isus Hristos?

Vedeți,

întotdeauna să aveți ceea ce trebuie înaintea copiilor voștri. Aduceți-i pe Calea pe care ar trebui să meargă și învățați-i corect, pentru că atunci, cu siguranță nu se vor depărta de voi.

Ilie

era un bărbat chel și foarte aspru, iar Dumnezeu ni l-a dat ca exemplu, ca să arate prin el Judecata Sa divină.

În

ce-l privește pe Elisei, el este succesorul lui, iar când a fost chemat de Dumnezeu avea cam 40 de ani, deci nu era prea bătrân. Biblia spune că el a

primit o dublă măsură din Duhul lui Dumnezeu care era peste Ilie.

O,
ce tablou este aici pentru Biserică!

Înainte

de a fi răpit la cer, Ilie i-a zis lui Elisei: „*Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine.*” Iar Elisei i-a cerut un lucru foarte mare: „*Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!*” (2 Împărați 2.9).

Prieteni,

Biblia vrea să cerem lucruri mari, nu să fim mulțumiți cu ceea ce avem și să zicem: „Doamne, acum aparțin de biserică, așa că îmi este de-ajuns.” Nu, pentru mine nu este de-ajuns! Vreau mai mult, vreau să fac lucruri mari: „Ei bine, Doamne, doresc ca prin harul Tău să câștig un milion de suflete pentru Hristos!” Dar nici cu aceasta nu sunt mulțumit, ci vreau mai mult! Vreau două sau chiar trei milioane pentru El, deoarece trebuie să merg mai departe. Da, vreau ca atâta vreme cât mai este suflare și putere în mine, să merg mereu înainte.

Gândiți-vă

că s-ar putea ca aceasta să fie și pentru voi ultima ocazie de a face ceva. Mă gândesc cât de des refuză femeile să aducă pe lume copii. Pentru aceasta, se duc la controlul nașterilor apoi își cumpără căței și îi plimbă pe stradă.

O,
tânără doamnă, ai cam douăzeci de ani, iar Dumnezeu te-a înzestrat să porți această mare însărcinare: să aduci viața în lume. Te-ai gândit vreodată că copilul tău ar putea fi un Finney al timpului nostru, sau ceva de felul acesta?

Îți

dai seama că doar douăzeci și ceva de ani ești capabilă să crești copii? O, iar dacă aduci în lume un copil și îl creștin, în veșnicie te vei bucura de toate binecuvântările lui Dumnezeu, fiindcă te vei asemăna cu o stea care strălucește pe cer.

Dar

este ridicol să refuzi să crești copii pentru că ți-e mai bine să te distrezi

și să umbli încioace și încolo! Nu face o asemenea alegere și vei fi fericită!

Mamelor

de demult le plăcea să crească copii, dar America aceasta modernă în care trăim... De aceea vă spun: națiunea noastră este stricată și, din câte văd eu, nu mai este nici o nădejde pentru ea, iar conform Scripturii, nu va mai fi nici o trezire de modă veche care să cuprindă toată țara. Va fi o trezire printre cei aleși de Dumnezeu, dar ea nu va cuprinde întreaga națiune.

Această

mare putere trebuie să cadă la fel ca celelalte împărății, pentru a face cale Împărăției veșnice a lui Dumnezeu, care va începe în curând. Desigur, noi ne iubim țara, dar ni se rupe inima când vedem stricăciunea din ea. O, este îngrozitor, iar mirosul acestei stricăciuni a ajuns până la nasul lui Dumnezeu.

Deci

Ilie l-a întrebat pe Elisei: *„Ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine?”* iar el i-a răspuns: *„Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!”*

Ilie

a zis: *„Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa ți se va întâmpla; dacă nu, nu ți se va întâmpla așa.”* (2 Împărați 2.9-10).

Eu

pot să mi-l imaginez pe acest tânăr stând cu privirea ațintită asupra bătrânului proroc și urmărindu-i fiecare mișcare. Oriunde se ducea, era prezent și el pentru că dorea o dublă măsură din acel duh.

Dacă doriți și voi o

dublă măsură din acel Duh, țineți-vă privirile ațintite asupra lui Isus. Amin. Așa este.

O mamă din Biblie

avea doi fii și a cerut ca unul din ei să stea la stânga, iar celălalt la dreapta lui Isus. Și El le-a zis: *„Nu știți ce cereți.*

Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem”, l-au zis ei.

Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu; dar a șede la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.” (Matei 20.22-23).

O
măsură dublă.

*„...lucrările
pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că
Eu Mă duc la Tatăl...” (Ioan 14.12).*

O
măsură dublă din duhul care era peste Isus, a venit peste Biserica.

Deci
o măsură dublă din Duhul lui Ilie a venit peste Elisei, iar el a făcut de două
ori mai multe minuni decât a făcut Ilie.

Aș
vrea să fiți atenți!

Ilie
avea o manta care simboliza ceva. El era înfășurat într-o manta - un simbol al
Duhului Sfânt. Și în timp ce era luat sus, mantaua a căzut din carul lui, iar
Elisei a ridicat-o, a pus-o pe umerii săi, s-a dus la Iordan și a început să
facă minuni.

Și
Isus a avut botezul Duhului Sfânt, pentru că a venit peste El după ce a fost
botezat de Ioan în Iordan. Ioan a mărturisit că a văzut Duhul lui Dumnezeu
coborând din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El; și apoi, când S-a dus
sus, El a trimis jos aceeași Manta, înfășurându-și Biserica în Duhul Sfânt.

Atunci
cum este posibil ca oamenii care cred în botezul cu Duhul Sfânt să se teamă să
accepte vindecarea divină? Cum este posibil să le fie teamă să se asocieze cu
cei credincioși sau să se declare mădulare ale Bisericii Sale?

Păi,

ar trebui să vă fie rușine! Pentru mine ar fi cea mai mare onoare să știu că am fost înfășurat în neprihănirea Domnului Isus Hristos. Amin.

Așadar,

acest tânăr proroc s-a dus înapoi, a început să facă minuni, iar cu Biserica s-a întâmplat la fel: când a ridicat Mantaua Domnului Isus, a început să facă minuni. Și vă spun: cât timp va exista pe pământ o Biserică adevărată, va face minuni. Cu siguranță. De ce? Pentru că este încă înfășurată în neprihănirea Domnului Isus Hristos. Astfel, Duhul Lui locuiește în Biserica Sa și face minunile pe care le-a făcut El.

Și

după cum am spus aseară, Isus a zis: „...Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20.21). Dar Tatăl nu numai că L-a trimis, ci S-a dus cu El, iar dacă Isus vă trimite, merge cu voi și este în voi până la sfârșitul lumii. Amin.

O,

cât este de minunat! Și aceasta nu este numai o poveste frumoasă, ci este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Biblia, iar El nu poate fi mai adevărat decât este Cuvântul Său.

Acum

observați. Când s-a întors, Elisei a luat o mână de sare și a îndulcit apele amare. O, minunile erau pete tot!

Elisei

era un bărbat mai nervos, iar niște copii au început să râdă de el pentru că era chel. Și știți ce a făcut? I-a blestemat. Dar nu el era de vină, ci părinții care nu i-au crescut în respect față de Domnul. Urmarea? Patruzeci și doi de copii au fost sfâșiați de două ursoaice.

Puteți

vedea un lucru aici? Aceasta era atitudinea oamenilor față de mesagerul lui Dumnezeu, pentru că lumea nu l-a recunoscut niciodată. Arătați-mi în Cuvânt un singur trimis recunoscut de lume.

Așa

zisa biserică a respins încă de la început adevăratul mesaj al Domnului, așa că nici astăzi nu vă puteți aștepta la altceva.

Când

a venit Isus, ei L-au respins, iar El le-a zis: „*Pe care din proroci nu i-au omorât părinții voștri?*”

Acum priviți povestirea aceasta micuță și citiți printre rânduri. Mie îmi place, vouă nu? Uitați-vă la copiii aceia care râdeau de acest predicator chel. Ce strigau după el? „Chelule, tu nu te sui ca Ilie?”

Vedeți,

ei nu credeau că Ilie s-a dus sus, ci se îndoiau de aceasta. Probabil preoții le-au spus: „O, el nu s-a dus sus! Așa ceva este fanatism. Ba se spune că și celălalt are aceeași ungere ca Ilie, dar așa ceva este un nonsens. Spuneți-i să meargă și el sus!”

Învățați-i

pe copiii voștri să umble pe căile drepte. Uitați-vă unde au ajuns acei copii din cauză că părinții lor nu au crezut. Dar cum puteți aștepta de la copiii voștri să meargă la școala duminicală și să-I slujească Domnului, când voi înșivă nu o faceți? Cum puteți aștepta ca ei să fie ceva, când voi nu sunteți nimic? Știu că ceea ce spun este dur, dar El m-a împins s-o fac, nu a fost ceva premeditat.

Nu

am vrut să spun că nu sunteți nimic, ci m-am referit la faptul că nu aveți nici o religie. Cum puteți aștepta ca ei să fie niște oameni dreți, când le dați un asemenea exemplu? Cum?

Voi

sunteți cel mai apropiat exemplu pe care-l au, așa că vor privi la ceea ce faceți și vă vor urma în totul. Nu pot aduce altceva la suprafață câtă vreme au în ei natura voastră.

Satana

știe o mulțime de lucruri despre ființa umană, iar într-o împrejurare i-a zis lui Dumnezeu: „*Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.*” (Iov 2.4). Desigur,

el știe multe despre rasa umană, pentru că a ajutat la pervertirea ei, are o mână acolo. El știe cum pot cădea oamenii, deoarece cunoaște natura umană. Știe cum să se prezinte în fața voastră ca să vă facă să cădeți.

Cât de bine știe să vă aducă mirosul de băutură; cum să vă ispitească cu țigara sau să-i facă pe adolescenți să bea o bere. El nu va face femeia să umble goală, dar știe câte haine să-i dea jos ca s-o facă ispititoare. Cu siguranță știe toate acestea pentru că cunoaște natura umană și știe cum poate să vă prindă.

El este treaz zi și noapte și umblă răcnind ca un leu în căutarea prăzii pe care vrea s-o sfâșie.

Și iată că Dumnezeu S-a întors și i-a blestemat pe acei copii, prin Elisei, și imediat au ieșit din pădure două ursoaice care au ucis patruzeci și doi dintre ei. De ce s-a întâmplat aceasta? Pentru că au fost neascultători, au fost educați și crescuți greșit, așa că în loc să aibă respect pentru omul lui Dumnezeu, au râs.

Dar eu vă spun: dacă îi respectați pe slujitorii lui Dumnezeu, Îl respectați pe El. Și cine este cel mai mare slujitor al lui Dumnezeu? Desigur, nu este vorba de un om, ci de Duhul Sfânt, iar dacă râdeți de El...

Prieteni, de El râd oamenii și își bat joc când zic: „Uitați-vă cât de caraghios se poartă oamenii aceia! Parcă sunt nebuni!”

Când spuneți aceasta, vă bateți joc de Dumnezeu. Așa este. Iar Biblia spune că prin aceasta faceți un păcat care nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Deci, Elisei trebuia să treacă printr-un loc micuț numit Sunem. Mă gândesc că atunci când Iosua a împărțit țara, ei au menționat unde se afla acel loc micuț, iar Dumnezeu se îngrijește să aibă peste tot un martor al Său.

Astfel, și în Sunem trăia o femeie adevărată, o femeie credincioasă, o adevărată doamnă, iar soțul

ei era un bărbat în vârstă. Și s-a întâmplat ca Elisei să treacă pe acolo, în drum spre muntele Carmel, unde avea o peșteră micuță în care obișnuia să se roage în zilele de Sabat și în luna nouă.

Bănuiesc că nu a fost prea dorit în cetate, iar această femeie l-a văzut, probabil, în timp ce trecea și era respins de toți. Sunetul era destul de departe de locul unde trebuia să ajungă, ceea ce înseamnă că trebuia să înnopteze acolo. Fiind în cetate, ea l-a văzut pe Elisei și a înțeles imediat că era un om sfânt.

Femeia era sunamită, dar în inima ei era o credincioasă, iar eu știu că oriunde s-ar afla acea persoană credincioasă, Dumnezeu va găsi o cale să ducă mesajul Său până la ea. Așa este. El se va îngriji să-l primească cumva; va pune o durere în inima cuiva, ca să-i scrie sau va deschide radioul și va auzi o mărturie, etc. Oricum, Dumnezeu le va da aceasta.

Să zicem că această femeie s-a dus într-o zi pe stradă și a auzit pe cineva predicând la colț. Apoi a observat că este respins de toți și a înțeles că este un slujitor al lui Dumnezeu. Astfel, îmi pot imagina că după ce Elisei și-a terminat predica, s-a dus la el și i-a zis: „Bunule domn, n-ai vrea să vii să te cunoască și soțul meu? Voi pregăti și masa imediat.”

„Mulțumesc, doamnă.

Voi fi bucuros să-ți onorez invitația, pentru că mi s-a făcut foame după mesajul adus.”

Au pornit împreună spre casa ei, au intrat înăuntru, iar femeia l-a prezentat pe proroc și pe slujitorul său Ghehazi, soțului ei, după care le-a pregătit niște turte și ceva delicatose.

Apropo la aceasta, printre noi este o femeie daneză care aseară mi-a trimis o cutie cu prăjituri și ceva lucruri. Ea este printre noi, dar probabil nu înțelege prea bine engleza și nu vrea să știe stânga ce face dreapta. Vă mulțumesc tuturor pentru micuțele voastre daruri și atenții și vreau să știți că le apreciez foarte mult.

Ea mi-a trimis niște prăjituri, ca să le duc la copii, dar mi-e foarte greu să mă abțin. Mă plimb încoace și încolo și le privesc când dintr-o parte, când din cealaltă și fac eforturi să le păstrez până ajung acasă.

Poate femeia sunamită a pus pe masă o farfurie plină cu asemenea bunătăți, așa că Elisei a avut o bucurie deplină. Apoi i-a mulțumit femeii pentru toate, și de atunci încolo, de câte ori trecea prin cetate se oprea la ea.

Ce l-a îndemnat să facă aceasta? Poate impresia bună pe care i-a lăsat-o femeia, sau o descoperire. Voi ce credeți, trebuie să urmărim descoperirile? Sigur că da, deoarece cred că biserica este zidită pe descoperirea divină.

Acea femeie a fost inspirată să facă acel lucru pentru Elisei. Eu pot s-o aud cum într-o zi i-a zis soțului ei: „Dragul meu, noi avem de toate; suntem bogați, avem ferme mari și credem în IaHVeH, iar omul acesta este slujitorul Lui. Haide să facem ceva frumos pentru el, fiindcă dacă îl ajutăm pe el, o facem pentru IaHVeH. Amândoi suntem deja înaintați în vârstă și nu avem copii. Haide deci, să facem ceva frumos pentru IaHVeH îngrijindu-ne de prorocul Său, pentru că va trece din nou pe aici.”

Femeia l-a numit „omul lui Dumnezeu”, pentru că l-a văzut pe Dumnezeu lucrând în el. Astfel, știind că Dumnezeu era în acel bărbat, a vrut să facă ceva prin care să-și arate respectul față de Dumnezeu. Și singura modalitate de a-i arăta respect lui Dumnezeu era să-l respecte slujitorul.

Să faceți și voi la fel, prieteni, pentru că atunci respectați rânduiala lui Dumnezeu. Acesta-i adevărul.

Cu tot respectul pe care-l am pentru prietenii catolici din mijlocul nostru, vreau să vă spun ceva. Desigur, nu voi spune aceasta ca să vă rănesc, deoarece nu de aceea am venit aici, și nici nu vreau să spun ceva împotriva religiei voastre, dar trebuie să vă spun adevărul. Dacă protestanții ar trăi tot atât de sinceri față de

învățătura lor, cum sunt catolicii, am avea o lume diferită. Așa este, pentru că ei cred tot ce au fost învățați.

Nu cu mult timp în urmă, am fost să văd Vaticanul, iar cu ocazia aceasta am ținut două adunări chiar la Roma. După aceea, am fost dus să vizitez Vaticanul și mi-au arătat un loc ciudat: era o biserică mare, care avea la subsol un loc ca pentru plantat. Acolo îi duceau pe călugării care mureau și-i lăseau până le cădea carnea de pe oase. După aceea, luau oasele, le curățau și le puneau craniile într-un colț. Toate erau aliniate până sus în tavan, dar să vedeți superstiția oamenilor, căci s-au frecat de ele până le-au lustruit.

Oh, dar Dumnezeu nu locuiește în oase, ci în inimile vii ale oamenilor, în slujitorii Săi.

Poate ziceți: „Bine, dar cum este cu tânărul acela mort, care a înviat imediat ce s-a atins de oasele lui Elisei?” Ei bine, ei s-au grăbit să-l îngroape pe acel tânăr pentru că venea armata vrăjmașă, iar Domnul l-a înviat ca să-i alunge pe vrăjmași. Adevărul este că în acele oase nu era nimic, pentru că Elisei era deja în slavă, iar Dumnezeu locuiește în ființele umane vii. Amin.

Sigura posibilitate ca oamenii să-L vadă pe Isus, este dacă El trăiește în voi, pentru că este scris că *„voi sunteți epistole vii, scrise, cunoscute și citite de toți oamenii.”* (2Corinteni 3.2). Dacă Duhul lui Hristos locuiește în voi, vă veți purta ca El, veți vorbi ca El, veți umbla ca El și veți trăi ca El. Înțelegeți? Oamenii Îl vor vedea viu în voi.

Este o cântare veche:
„Lăsați-i pe alții să-L vadă pe Isus în voi.”

Deci, această femeie L-a văzut pe Dumnezeu în Elisei, de aceea a zis: „Cred că ar fi frumos să facem ceva pentru slujitorul lui Dumnezeu, pentru că aceasta Îi va plăcea Domnului.”

Câteva sute de ani mai târziu, Domnul Isus a spus: *„...oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic,*

adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.” (Matei 10.42).

Noi

nu vedem puterea pe care a pus-o Dumnezeu în slujitorii Săi, dar El este în poporul Său, credeți aceasta? Când a fost pe pământ, Dumnezeu a locuit în mijlocul poporului Său, dar acum El locuiește în poporul Său.

„Peste

puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (pronume personal) trăiesc, și voi veți trăi; și voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.” (Ioan 14.19-20).

Dumnezeu

locuiește, se mișcă și lucrează în omenire. Aleluia! Dar nu lucrează nici prin porunci, nici prin organizații, ci lucrează prin indivizi. Da, Dumnezeu lucrează prin oameni.

Noi

știm că Isus a spus: *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5), dar nu vița face roade, ci mlădițele.

În

după-amiaza aceasta, David duPlessis mi-a zis: *„Biserica ar merge mai departe dacă pentecostalii aceștia leneși s-ar ridica să facă ceva, în loc să stea să vadă ce face Dumnezeu!”* și cred că așa este.

Ridicați-vă

și mergeți mai departe, pentru că aceasta așteaptă Dumnezeu! Voi sunteți mlădițe, așa că, mâinile voastre sunt mâinile Lui, buzele voastre sunt buzele Lui, gândurile voastre sunt gândurile Lui și așa cum spuneam aseară, Natan i-a spus lui David: *„Du-te și fă tot ce ai pe inimă, căci Dumnezeu este cu tine.”* (2 Samuel 7.3).

Dumnezeu

este cu slujitorii Săi, este în ei: *„Hristos în voi, nădejdea slavei.”* (Coloseni 1.27).

Vedeți,

Dumnezeu este în poporul Său. El este întrupat în voi. Odată era în trupul curat și neprihănit al Domnului Isus, care a venit prin nașterea din fecioară, iar când acea celulă de sânge a fost ruptă, El a pregătit o cale să poată locui în om. Voi nu ați putut face aceasta, dar El a avut această calitate.

Dumnezeu

a locuit în Hristos, dându-Se pe Sine însuși ca să facă răscumpărarea și împăcarea între om și Dumnezeu și să-i unească din nou. Da, când Mielul și porumbelul au stat împreună, cerul și pământul s-au sărutat, iar omul și Dumnezeu s-au împăcat.

Priviți

acum la această femeie. Dorința inimii ei era să facă ceva pentru Dumnezeu, iar modalitatea prin care putea face aceasta era să-l ajute pe slujitorul Său, deoarece știa că Elisei era un om trimis de Dumnezeu.

Astfel,

i-a zis soțului ei: „Haide, te rog, să facem ceva pentru omul acesta.”

„Ce

anume ai vrea să facem?”

„Haide

să aducem un tâmplar sau un constructor și să ridicăm o odaie sus pe casa noastră, ca atunci când vine pe aici, să poată locui acolo. Vom pune un pat, o masă și un scaun.”

Nici

prin cap nu-i trecea că de fapt construiește mormântul propriului ei fiu. Ea construia un loc în care avea să vadă cel mai minunat lucru care s-a întâmplat în timpul acela.

Soțul

i-a răspuns: „Cred că ar fi bine să facem aceasta, draga mea.” Și astfel, au adus un tâmplar și au construit o odăiță frumoasă.

Ei

bine, și iată că într-o zi a apărut Elisei. Eu pot să mi-o închipui cum îl

aștepta. Asemenea Tabitei, ea s-a dus în odaie și a curățit-o cu o perie aspră și cu apă, până când scândurile au strălucit, apoi i-a pregătit patul punând o saltea bună, fiindcă își zicea:

„Slujitorul

Domnului va fi foarte obosit când va ajunge aici, așa că îi voi pregăti patul să se odihnească. Îi voi pune o saltea din pene și voi aranja totul cât se poate de frumos, ca să-i placă. Voi urca în odaie în fiecare zi, voi șterge geamurile și voi aduce câte un buchet de flori, iar la ușă voi pune un mic afiș pe care voi scrie: „Dragă slujitorule al lui Dumnezeu, aceasta este recunoștința mea față de Dumnezeu. Îți dăruiesc tot ce este aici, în Numele Lui.”

O,

și iată că într-o zi a trecut Elisei pe acolo. Îmi imaginez cât de înflorite erau florile din odaie, pentru că femeia le culesese dimineața devreme, când cădea roua.

Când

cade roua totul este înprospătat.

O,

cum ne-ar înviora roua dacă am putea sta în liniște și singuri cu Dumnezeu! Cum ar scoate veștejeala din noi și ne-ar înprospăta! Ați intrat vreodată într-o grădină cu trandafiri, dimineața devreme? Toată atmosfera este plină de parfum. O, cât îmi place aceasta!

Când

sunt în Indiana, mă trezesc dimineața devreme și merg afară, undeva unde sunt înfloriți caprifoi (specie de arbuști cultivați ca plante ornamentale). O, cât îmi place să stau deoparte, să-i miros, să mă uit la ei și să le admir floricelele de diferite culori!

Atunci

spun: „Dumnezeule, dacă vreodată în trecerea timpului, voi ajunge să mă veștejesc, lasă-mă să mă așez în prezența Ta, singur cu Tine, pentru că atunci voi fi înprospătat din nou!”

O,

Doamne! Aceasta vrea Dumnezeu: să stăm sub acoperirea sângelui Domnului Isus

Hristos și să răspândim o mireasmă plăcută de rugăciune! cât de proaspeți suntem atunci înaintea îngerilor! Cât de proaspeți suntem în prezența lui Dumnezeu.

Pot

s-o văd pe acea femeie cum culegea un buchet de caprifoi și își zicea: „O, s-ar putea ca omul lui Dumnezeu să sosească astăzi!” așa că făcea ordine și aerisea în fiecare zi.

Și

după un timp, pe drum apare un bărbat obosit, cu picioarele murdare și aducând cu sine un vas cu ulei: era omul lui Dumnezeu. Pot să-l aud spunând slujitorului său: „Ghehazi, să știi că prietenii noștri din Sunem au construit o odaie. Oare cine stă cu ei? Pentru cine au construit-o?”

„Stăpâne,

văd că este și un afiș pe ușa ei. Poate că acum este un alt proprietar. Să mergem să vedem.”

Când

au ajuns acolo, Elisei a citit: „Dragă omule al lui Dumnezeu, ne-am gândit că ar fi bine înaintea lui Dumnezeu dacă am face ceva pentru tine, în Numele Domnului și nădărdim că-ți va face plăcere să vii aici de fiecare dată, dacă putem să-ți fim de folos și în continuare, anunță-ne pentru că îți stăm la dispoziție.”

Când

au citit aceste cuvinte, pot vedea cum pe obrazii lui Ghehazi a alunecat o lacrimă, apoi i-a zis lui Elisei: „O, nu-i așa că este minunat?”

Elisei

s-a uitat pe tocul ușii, iar acolo scria: „Bine ați venit!” așa că i-a zis lui Ghehazi: „Este cu adevărat minunat! Mă simt atât de bine de parcă aș fi construit eu însumi această odaie.”

Da,

așa ați vrea să vă simțiți! Acesta este felul corect în care ar trebui să dați ceva! Dați din toată inima! Dați-I Domnului!

Elisei

și-a scos sandalele și s-a întins pe pat, iar Ghehazi s-a grăbit să-i aducă puțină apă și un prosop ca să-și spele fața plină de praf. O, prorocul era atât de binecuvântat! Pot să-l aud cum îi spune lui Ghehazi:

„Du-te și cheam-o pe sunamita aceasta!” Amin. Apoi a adăugat: „Dar mai întâi dă-mi voie să miros florile acelea!”

O,
Doamne! Imediat sufletul lui s-a simțit înprospătat. Apoi s-a așezat jos, iar Ghehazi s-a dus s-o cheme pe femeie. Ea s-a oprit la ușă, iar Elisei a zis: „Întreab-o dacă aș putea face ceva pentru ea, deoarece sunt prieten bun cu împăratul oștirii; sau aș putea vorbi cu primarul orașului sau cu oricine dorește. Ce aș putea face pentru ea ca să-i răsplătesc atenția?”

„O,
nu trebuie să faci nimic!” a răspuns ea. „Să nu te gândești la absolut nimic, pentru că ceea ce am făcut este un dar de dragoste pentru Dumnezeu!”

Ghehazi
s-a întors și a adus răspunsul femeii, dar după ce s-a gândit o vreme, a zis: „Stăpâne, femeia aceasta nu are copii, iar soțul ei este bătrân.”

Imediat,
înaintea lui a început să se desfășoare o vedenie, așa că i-a zis slujitorului său:

„Du-te și cheam-o pe femeie, pentru că vreau să-i vorbesc.” Amin.

Ea a
venit la ușă, iar Elisei i-a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu.”

„De
unde știi aceasta, Elisei?”

„Am
văzut o vedenie și el va fi cu siguranță aici.”

Da,
Duhul lui Ilie este încă viu; este încă același Duh al lui Dumnezeu. Și nu
Elisei spunea aceasta, ci Dumnezeu.

Deci
el i-a zis femeii: „La anul pe vremea aceasta vei avea un fiu.”

„O,
nu mă amăgi, omule al lui Dumnezeu!”

„Bine,
du-te!” sau cu alte cuvinte: „Vei vedea aceasta cu ochii tăi!”

Cum
Elisei văzuse vedenia, totul era terminat, așa că anul următor pe vremea aceea,
ea ținea în brațe un copil.

O,
cât era de fericită! Bărbatul ei era bătrân, iar ea era în floarea vieții și
iată că vor avea un copilăș drăguț. Ce binecuvântare este un copilăș într-o
casă! Cum se luminează totul!

Aș
vrea să am mai mult timp la dispoziție ca să vă povestesc despre femeia stearpă
care mi-a spus:

„Frate
Branham, roagă-te pentru mine!”

De
multe ori, în timp ce stăteam pe platformă, vedeam femei care erau trecute de
vârsta fertilității, dar țineau în brațe copii. De ce aceasta? Pentru că
Dumnezeul lui Elisei este încă viu.

Cu
câtva timp în urmă era în Shreveport și binecuvântam un copil. Acolo era o
femeie căsătorită de cincisprezece ani și nimeni nu putea înțelege de ce nu
avea copii. Ea era în rândul de rugăciune, iar când a început să urce, i-am
zis: „Un moment, doamnă! Ai venit să te rogi să primești un copil. Așa vorbește
Domnul: te văd stând pe aceeași treaptă și ținând în brațe un copil cu păr

șaten și ochi căprui. Așa vorbește Domnul: tu vei avea acest copil!”

Femeia

a început să plângă, s-o întors și s-a îmbrățișat cu soțul ei, iar acum trei luni, a venit înapoi purtând în brațe un copilăș cu ochi căprui și păr șaten, pe care l-am închinat Domnului.

Fratele

Sothman, care se află undeva în sală, își amintește că în urmă cu vreo opt ani, a venit la mine o doamnă. Cred că în cursul unui an, am avut cam 60-70 de asemenea cazuri. Era o doamnă foarte drăguță și când a venit, ne-a adus câteva borcane cu sucuri și alte bunătăți.

Ea

mi-a zis: „Frate Branham, mi-a plăcut foarte mult mesajul pe care l-ai adus.”

„Mulțumesc,
soră.”

„Eu
cred din inimă că ești slujitorul lui Dumnezeu.”

„Mulțumesc.
Domnul să te răsplătească pentru aceasta.” Și în timp ce vorbeam cu ea, am văzut o vedenie. Ceea ce vă spun s-a petrecut acum opt ani, iar femeia era cam de vârstă mijlocie.

„Soră,
așa vorbește Domnul! Te văd ținând în brațe un copilăș învelit într-o pătură.”

„Pe
mine?”

„Da,
pe tine. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

„Nădăjduiesc
din toată inima să ai dreptate.”

„Acestea

nu sunt cuvintele mele, ci este „Așa vorbește Domnul!”

Au

trecut cam doi sau trei ani de la acea discuție și ea a început să se îndoiască. Apoi, nu demult am mers împreună cu fratele Baxter printre indienii din Columbia Britanică și am ținut o mică adunare, iar de acolo am mers la Edmonton, însoțit de fratele Rasmusson. Veneam de la vânătoare și ne-am oprit pentru o adunare, iar acolo l-am întâlnit pe soțul acelei femei. Eram îmbrăcat cu haine subțiri, pentru că era doar începutul toamnei, dar în Canada era deja rece, așa că el mi-a adus o haină. Omul a trimis tot timpul, de șapte ani încoace, bani de zeciuală pentru susținerea lucrării misionare, deoarece este un bărbat bun și loial.

În

seara aceea, în timp ce stăteam acolo, el a vrut să-și scoată haina și să mi-o dea mie, dar eu i-am zis: „Nu, frate Gobel, binecuvântată să fie inima ta.”

Întotdeauna

de Crăciun, el trimite prăjituri sau dulciuri pentru copii, iar în seara aceea mi-a zis:

„Frate

Branham, eu sunt constructor și ridic construcții pentru guvern, dar de curând un proroc mi-a spus să nu merg la Dawson Creek, unde trebuie să construim un oficiu poștal, pentru că rușii sunt gata să intre în Canada și să mășăluiască până în Statele Unite, iar în trecere vor curăța și Columbia Britanică.”

Nu

voiam să pun la îndoială cuvintele acelui om, așa că i-am zis: „Poate așa va fi, frate Gobel, dar cel ce a spus aceste lucruri este un proroc?”

„Da,

iar acum nu știu ce să fac. M-am lăsat și de serviciu, deși aveam o slujbă minunată.”

Când

am auzit aceasta, m-am furișat afară, am îngenuncheat și am început să mă rog, iar când am făcut aceasta, Îngerul Domnului a venit și mi-a spus: „Du-te și spune-i: „Așa vorbește Domnul: Nu te teme să mergi în locul acela, pentru că

bărbatul acela a greșit. Spune-i să aibă grijă pentru că soția lui se îndoiește cu privire la copilul făgăduit.”

Astfel,

m-am dus înapoi și i-am zis: „Frate Gobel, nu vreau să-l discreditez pe fratele tău, prietenul sau ce este el, dar omul acela a fost probabil impresionat de ceva, de a spus acele cuvinte. Ca slujitor al Domnului, eu Îl am pe „Așa vorbește Domnul!” Nu te teme și du-te la lucru, pentru că vei fi în siguranță.”

„Dacă

spui tu aceasta, frate Branham, te cred.”

„Și

încă ceva, frate. Spune-i soției tale să nu se îndoiască cu privire la copil.” Această discuție a avut loc cu vreo trei ani în urmă, iar săptămâna trecută s-a născut copilul. Vedeți, au trecut opt ani și ceva, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și veșnic. Da, Dumnezeuul Vechiului Testament trăiește și este Același și astăzi.

V-aș

putea relata câteva sute de cazuri ca acesta. Ce vreau să spun prin aceasta? Că Isus Hristos care era cu Elisei este Același și astăzi. Da, El este cu voi și în voi și lucrează prin voi.

Cât

de fericită era familia sunamitei, pentru că fiul lor avea deja 10-12 ani. Acum fiți atenți înainte de a chema rândul de rugăciune, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să creez o atmosferă plină de credință.

O,

pot să mi-l imaginez pe băiețelul sunamit sărind peste scaune și trăgând toate lucrurile, dar totul era în ordine pentru că era singurul loc copil. Știu cum este pentru că și eu am avut copii.

Oh,

cum sărea în brațele tatălui său când se întorcea seara de la câmp, iar tatăl îl lua și-l sălta în sus! Cum ai putea să nu iubești un asemenea micuț? Indiferent cât ar fi de răi sau de neastâmpărați, este în ordine. De unde știi că nu ții în brațe un proroc?

De

unde să știe mama lui Abraham Lincoln că fiul pe care-l ținea în brațe, în acea colibă sărăcăcioasă, avea să devină peste ani cel mai mare președinte al Statelor Unite?

Cum

a putut să știe mama lui Charles Finney că fiul ei va conduce milioane de suflete la Hristos? De unde să știe părinții lui Moise, ai lui Ilie și ai altor bărbați mari ai Bibliei, ce aveau să ajungă fiii lor? Vedeți? Noi îi iubim pur și simplu.

Și

iată-l pe micuțul băiat sărind și țopăind în jur, până a ajuns la vârsta când putea merge împreună cu tatăl său la câmp. Astfel, într-o zi, în timp ce se juca pe câmp, i s-a făcut rău. Probabil a făcut insolație pentru că spunea că-l doare capul.

În

zilele acelea, oamenii nu aveau aer condiționat cum avem astăzi.

Tatăl

băiatului a chemat un rob, l-a pus pe copil pe un măgar și l-a trimis la maică-sa. Ea l-a pus pe genunchi, l-a legănat și a făcut tot ce a putut pentru a-l salva, dar pe la amiază copilul a murit.

Dacă

ar fi să vorbim despre un ceas întunecos, cred că acela era unul. Ce putea face sărmana mamă? Voi ce ați fi făcut? Era cel mai trist ceas din viața ei.

Știți

ce am fi făcut mulți dintre noi? Am fi strigat, am fi plâns și ne-am fi văietat. Da, asta am fi făcut, dar ea nu a procedat așa. Sunamita era o femeie credincioasă, și știți ce a făcut? L-a chemat în ajutor pe omul lui Dumnezeu pe care-l iubea. Aleluia! Ea avusese acea inspirație care o călăuzise să facă o favoare pentru prorocul lui Dumnezeu, iar acum Ceva îi spunea: „la copilul și pune-l în patul în care a dormit prorocul.”

Ce

loc în care să-l ducă! Aleluia!

Pot

s-o văd cum l-a luat pe micuțul ei fiu în brațe, l-a mângâiat, l-a sărutat, apoi a ieșit afară. Tatăl, care o urma, striga în gura mare și toți vecinii se tânguiau, dar ea mergea în tăcere. Doar câte o lacrimă îi picura din când în când pe obraji și se gândea că nu este totul terminat.

Ar

fi fost dacă ea n-ar fi avut nici o nădejde, dar în inima ei era Ceva. Aleluia! Ea știa cum primise acel copil, cunoștea buzele care îi vorbiseră despre aceasta și știa că există „un Dumnezeu al cerului”, cum spusese Daniel. Sigur că da. Când toate speranțele erau spulberate, în inima ei exista totuși Ceva, așa că a pus deoparte toate argumentele.

Să

dăm și noi afară argumentele, pentru că nu contează ce spune mintea voastră, intelectul, ci ce simte sufletul și ce spune inima voastră.

O

văd mergând afară, prin micuța grădină cu trandafiri, urmând o cărare și deschizând o ușă. Apoi intră înăuntru, acolo unde a stat omul lui Dumnezeu și-l așază pe micuț pe patul lui. Ia perna pe care s-a odihnit omul sfânt al lui Dumnezeu și i-o pune sub cap, după care îl învelește cu pătura. Când termină, iese și merge în partea cealaltă, unde toți plângeau și se jeleau. Dar nu se oprește acolo, ci cheamă un slujitor și îi spune: „Pune șaua pe măgar, pentru că vom merge cât se poate de repede până la Muntele Carmel.”

Auzind-o,

soțul ei a zis: „Unde vrei să mergi, doar nu este nici lună nouă și nici Sabat. Prorocul trece pe aici doar în anumite zile, iar în rest merge sus în munți, postește și se roagă în acea peșteră. Nu trebuie să mergi nicăieri!”

Dar

ea i-a răspuns: „Fii liniștit, totul este bine.” Amin.

Aceasta

mă mișcă de fiecare dată când mă gândesc. Ceva din inima ei îi spunea că îl va găsi pe Elisei.

Prieteni,

aceasta nu vă va înșela niciodată. De ce? Pentru că este descoperirea divină. Sigur că da. Asta-i tot.

Aceași

descoperirea care i-a spus: „Pregătește o odaie pentru acel om sfânt!” se revărsa acum peste ea cu putere și îi spunea: „Elisei este sus în munți. Du-te după el!”

O,
lăudat să fie Dumnezeu! Dacă această descoperire ar atinge și audiența aceasta și v-ar spune că Isus care a înviat din morți este în seara aceasta chiar în mijlocul nostru, nu ați mai avea nici un fel de probleme când veți pleca de aici; nu ar mai rămâne nici o persoană suferindă printre noi. Sigur.

Pot

s-o văd cum încalecă pe măgar, după ce-și sărută soțul și își ia rămas bun de la el, iar el îi spune supărat:

„Cum
poți lua lucrurile atât de ușor?”

„Dragul
meu, mintea mea minte la fel ca a ta, dar în inima mea s-a întâmplat ceva. Acolo este Ceva care-mi spune să trebuie să-l văd cât mai repede pe omul lui Dumnezeu.”

După

ce a spus aceste cuvinte, s-a întors spre slujitor și i-a zis: „Mână și pleacă; să nu te oprești pe drum decât când ți-o spune eu!”

Oh,

și pot s-o văd cum merge pe micuța măgăriță, cântând laude lui Dumnezeu.

Îl

văd pe Elisei stând în peșteră și citind un sul, în timp ce Ghehazi moțâie lângă intrare. Deodată, Elisei s-a frecat la ochi și a privit afară, după care a zis:

„Ghehazi!”

„Da,
stăpâne!” a răspuns acesta sărind în picioare.

„Iat-o
pe sunamita aceea. Du-te repede și vezi ce dorește. Întreab-o dacă totul este
în ordine cu ea, cu fiul și cu soțul ei.”

Gehazi
a alergat la femeie și a întrebat-o:

„Totul
este în ordine? Soțul și fiul tău sunt bine?”

Tu
ce ai spune, soră? Ce ai răspunde? Ei bine, dacă m-aș baza pe intelect, aș
zice: „O, Dumnezeule milostiv, copilășul meu este mort!” dar în inima mea este
Ceva care îmi zice: „Spune altceva!”

Vedeți?
Și ea a răspuns: „Totul este bine.” Amin. Amin. Aceasta înseamnă să alungi
argumentele; este ceea ce lumea numește „ridicol”, iar știința, „nebulie.”

Dar
ea a primit ceea ce a cerut, așa că ce importanță avea părerea lumii?

Deci
a spus: „Totul este bine.” Apoi a alergat la proroc.

Când
a văzut-o, Elisei a zis: „Inima ei este sfâșiată de durere, pentru că văd cum
lacrimile joacă în ochii ei. Dumnezeu îmi spune o mulțime de lucruri, dar nu mi
le spune chiar pe toate...”

Așa
este. Dumnezeu nu spune totul prorocilor Săi. Sigur că nu. Le spune doar cât
vrea.

Apoi
femeia a început să-i povestească ce s-a întâmplat, iar Elisei i-a zis: „Stai
puțin! N-am avut nici o vedenie, așa că nu știu nici ce să fac, nici ce să

spun, dar știu un lucru: acolo sus este Dumnezeuul cerului și El este viu. Și mai este ceva: de multe ori când ungerea este peste mine, toiagul acesta mă însoțește prin pustie. Ghehazi, tu ești slujitorul meu, așa că așa vrea să-ți încingi mijlocul și să-ți iei întreaga armătură. Ia și toiagul acesta, căci este binecuvântat și du-te repede să-l pui peste copil. Dacă cineva va încerca să te oprească, să nu-i dai nici o atenție.”

Aici

este problema noastră, a predicatorilor de astăzi. Aici este problema cu membrii bisericii. Dumnezeu ne-a dat o însărcinare: să ducem la cei pierduți și aflați pe moarte, vestea învierii și Vieții veșnice, dar noi ne-am oprit la întâlniri sociale, la petreceri, la ceaiuri și dineuri, la „împunge și coase”, etc. așa că nu-i de mirare că nu mai putem ajunge la cei ce sunt pe moarte.

Deci

Elisei i-a spus slujitorului său: „Să nu zici nimic, ci du-te și du acest mesaj!”

Băiatul

a plecat imediat cu toiagul, dar știți, credința femeii nu știa că Dumnezeu poate fi în acel toiag, ci știa că Dumnezeu locuiește în prorocul Său, așa că i-a zis:

„Viu

este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!” O, cât îmi place aceasta!

Stați

pe locul vostru și nu dați înapoi! Stați cu El!

Femeia

a avut o descoperire și știa că trebuie să stea în locul acela până când va primi lucrul cerut, așa că i-a zis: *„Viu este Domnul că nu te voi părăsi!”*

„Ei bine,” i-a răspuns Elisei, „dacă nu pot scăpa altfel de tine, am să mă încălț și te voi însoți.”

Și-a

pus sandalele și iată-i pornind la drum împreună. În timpul acesta, Ghehazi se

grăbea și el cu toiagul profetului în mână.

Toți

care-l vedeau, îi ziceau: „Bună, Ghehazi, ce mai face Elisei?”

„Tot

în lucrarea Domnului.” Amin.

Unii

îl întrebau: „Ce vrei să faci cu toiagul acela?” iar el își zicea în inima lui:

„Oricum nu vă voi spune, necredincioșilor!” și și-a continuat drumul.

Deodată,

de după deal au apărut Elisei și sunamita. Când i-a văzut, soțul ei a spus:

„Iată-o că vine!”

Băiatul

a alergat înainte și a pus toiagul peste copil, zicându-și: „Acum voi vedea dacă merge, deși nu cred că se va întâmpla ceva!” Și n-a mers, așa că a luat toiagul și a pornit înaintea lui Elisei, iar când a ajuns la el, i-a zis: „Nu a mers!”

Aceasta

este problema cu bisericile de astăzi; acesta-i motivul pentru care nu merge, dar acum fiți atenți!

Iată-l

pe Elisei venind. Toți vecinii țipau și plângeau, pentru că acolo era un slujitor învins care zicea: „Păi, stăpânul meu a spus să fac asta, dar cuvântul lui a dat greș, ceea ce dovedește că și el este doar un om.”

Dar

iată-l pe Elisei venind fără să fi primit o vedenie sau ceva pe baza căreia să acționeze.

Tot ce știa era că lângă el este o femeie plină de credință.

Când

a intrat în casă, bărbatul femeii a alergat spre el și i-a zis: „O, omule al lui Dumnezeu, copilul meu este mort de câteva ore!”

„Taci
și stai liniștit!” a răspuns Elisei.

Ceilalți
îi spuneau: „Stai aici afară și roagă-te!” dar prorocul a intrat în casă. Pe
masă era încă un buchet de flori. A privit spre pat și a văzut că acolo, sub
pătură, era o formă micuță de om. Pot să-l văd cum îl privește și șoptește:
„Bietul băiat...”

Ochii
îi erau ficși, gura deschisă, iar trupul rece și țeapăn.

„Doamne,
nu știu ce să fac...” apoi s-a pus în genunchi și a spus: „Tată ce pot face
acum?”

S-a
ridicat și a început să se plimbe înapoi și încolo, apoi dintr-o dată i-a
venit un gând.

Dumnezeu
trăiește în om, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

„Dacă
își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.” Sună bine,
nu-i așa?

Dumnezeu
în Elisei. El știa că vedeniile pe care le are sunt de la Dumnezeu și știa că
inspirația din inima lui era tot de la El. Dumnezeu locuia în el.

Deci,
a primit o descoperire, așa că s-a dus și s-a întins peste băiat, punând
mâinile lui peste mâinile băiatului, nasul lui peste nasul băiatului, fruntea
lui peste fruntea băiatului și a stat așa un minut.

După
aceea s-a ridicat și a zis: „Dumnezeule, nu știu ce să mai fac...” și-a lăsat
mâinile jos și băiatul s-a încălzit. Apoi a început să se plimbe din nou
înapoi și încolo, zicând: „Nu știu ce să mai fac.”

Dar

după o vreme, descoperirea i-a zis: „Fă din nou același lucru.”

S-a

pus repede și s-a așezat cu fața lui pe fața băiatului și gura lui peste gura băiatului, iar când a făcut aceasta, Duhul lui Dumnezeu din el a fost proiectat în copilul mort, care a strănutat de șapte ori și a revenit la viață. Aleluia!

Frate,

Dumnezeu nu S-a schimbat niciodată, ci este Același și în seara aceasta. Dumnezeul lui Elisei, Dumnezeul lui Moise, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul Domnului Isus Hristos este chiar aici, în mijlocul nostru, în forma Duhului Sfânt.

Singura

problemă este că nu avem suficientă credință să-L chemăm să intre în acțiune. Așa este. Dacă credința voastră va fi mișcată și va porni înainte, înlăturând orice umbră din cale, Dumnezeu va face minunile pe care le-a făcut și în zilele de odinioară. Da, le va face și printre noi în seara aceasta. Credeți?

Haideți

să ne rugăm. În timp ce stăm cu capetele plecate și cu inimile deschise înaintea lui Dumnezeu, mă întreb dacă printre noi se află unii care sunt într-o stare mai rea decât băiețelul acela mort?

Băiețelul

acelei femei era mort fizic, dar mă întreb dacă voi nu ați fost cumva morți spiritual, față de aceste lucruri, prin faptul că nu le-ați crezut? Iată însă că în seara aceasta Ceva v-a făcut să vă simțiți ciudat și v-ați dat seama că trebuie să procedați ca acea mamă.

„Ceva

din inima mea îmi spune că Biblia este adevărată; că Isus Hristos este într-adevăr Fiul lui Dumnezeu. Îmi dau seama că sunt o ființă muritoare și că într-o zi va trebui să stau înaintea Lui, de aceea, chiar acum este momentul când vreau să-L accept ca Mântuitor personal și să primesc Viața veșnică. În timp ce El își pune mâinile peste mâinile mele și inima Sa străpunsă apasă pe inima mea păcătoasă, am să-L rog să îndepărteze tot păcatul și să mă aducă din nou la viață.”

Vreți

să ridicați mâinile și să spuneți: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine în rugăciune?”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze! Oh, peste tot sunt numai mâini ridicate.

„Doresc

ca Isus să mă ia și să mă strângă la pieptul Său.”

Duhul

lui Dumnezeu care a lucrat prin Iosif, prin Avraam, prin Isaac, prin Ilie, Moise și toți ceilalți proroci, iar la sfârșit în Isus Hristos, plinătatea dumnezeirii, stă în seara aceasta la ușa inimii voastre.

„Doamne,

în timp ce treci pe la ușa mea, aș vrea să pun covorul de „bun venit!” fiindcă doresc să îmi luminez gândurile cu parfumul Crinului din Vale. Aș vrea să intri și să locuiești în mine, Doamne, pentru că într-o zi voi pleca de aici și numai Tu, numai îmbrățișarea Ta, mă poate chema din nou la viață.

Te

iubesc și prin harul lui Dumnezeu, doresc să Te primesc în inima mea, să stau cu Tine și să Te slujesc cât voi trăi pe acest pământ.”

Mai

este cineva care nu a ridicat încă mâna?

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Da, vă văd mâinile și sunt sigur că și Dumnezeu le vede.

Să

ne rugăm.

Tată

ceresc, aceasta este dorința fiecărei inimi din locul acesta, așa că, îndură-Te și privește spre noi! Cam 25 de oameni au ridicat mâna, arătând că doresc să Te primească pe Tine.

O,

mare Duh care ai locuit în om încă din vremurile timpurii, care ai trăit în inimile prorocilor și care de-a lungul timpului ai venit și Te-ai legitimat, noi îl putem vedea pe David cum urca acel munte și privea plângând spre Ierusalim, fiindcă era respins de propriul său popor.

Oh,

iar câteva sute de ani mai târziu, Fiul lui David stătea plângând pe același munte, fiind respins de popor și zicând: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” (Matei 23.37).

Tată,

în seara aceasta simt în inima mea același Duh Sfânt, care strigă:

„O,

America, America, de câte ori S-a revărsat Duhul Sfânt peste voi pentru o trezire, să vă adune și să vă țină în siguranță! Dar n-ați înțeles ziua cercetării și i-ați batjocorit pe proroci, i-ați numit fanatici și i-ați aruncat în închisori!”

Doamne,

vorbește fiecărei inimi, pentru că Tu vorbești foarte rar cu o națiune, dar lucrezi cu individul; iar astăzi s-au ridicat foarte multe mâini care doresc să Te îmbrățișeze.

Lasă

ca Duhul Sfânt să le arate că îi iubești și îi strângi chiar acum la piept, iar când serviciul acesta se va termina, fă să plece de aici fericiți; să fie cei mai fericiți oameni din Chicago. Îndură-Te, Tată!

Eu

le-am citit din Cuvântul Tău cel viu, iar Tu ai spus că „...*cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24).

Tată,

oamenii aceștia și-au ridicat mâinile în prezența Ta, dovedind că au crezut, de aceea, conform Scripturii, am dreptul să spun că ei au trecut de la moarte la

Viață; că în seara aceasta au fost aduși la Viață. Îți mulțumesc pentru aceasta.

Dumnezeule,

Te rog să ne ajuți să ducem o asemenea viață încât după ce va trece lumea aceasta, după ce încercările se vor sfârși, după ce armele vor fi depuse și pacea va domni în fiecare inimă, să putem sta jos lângă Pomul Vieții și să ne amintim cu bucurie de seara aceasta, când Te-am acceptat ca Mântuitor personal.

Ține-ne

în harul Tău până în acea zi, pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

Vă

simțiți bine? Cuvântul îndepărtează totul și ne curăță, nu-i așa? Vă face să vă simțiți bine.

Am

spus că în seara aceasta voi încheia mai repede, dar iată că am întârziat din nou. Haideți să vedem ce numere de rugăciune s-au împărțit.

Voi

striga numerele cu „B”, de la 50 la 100. Cine are numărul B-51, B-52... veniți și aliniați-vă aici în ordinea în care vă strig...

...

Crezi că dacă mă voi ruga pentru tine, blestemul acela te va părăsi și te vei face bine? Îl vei sluji și îl vei iubi întotdeauna? Să știi că și eu am acasă o fiică pe care o cheamă Rebeca și este cam de vârsta ta. Câți ani ai, scumpo? Ea are zece ani și îl iubește pe Domnul Isus.

Zilele

trecute când am plecat de acasă, ea a plâns pentru că nu îi place să lipsesc, dar Domnul știa că tu vei veni aici sus și a vrut să vin să mă rog pentru tine ca să te faci sănătoasă și puternică. Crezi aceasta? Dar audiența, crede? (Amin).

Vino

aici, scumpo. Tată ceresc, zilele și anii au trecut, dar Tu ești încă Același mare Iahveh Dumnezeu. Deși este atât de micuță, copila aceasta este bolnavă de

inimă, iar medicii nu o pot ajuta cu nimic. Dar Tu poți s-o vindeci, Doamne. Mă gândesc acum la propriul meu frate, căruia medicii i-au scos inima afară ca să-i desfunde venele. Oh, și cum stătea acolo cu capul căzut și cu ochii ficși, Te-ai îndurat și l-ai adus înapoi, așa că trăiește și astăzi. O, Hristoase, eu o îmbrățișez pe copila aceasta care este iubită de cineva și care este și fiica Ta. Îndepărtează acest blestem de peste ea, această boală de inimă și fă ca din clipa aceasta să se facă bine, pentru că Ți-o cer în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, scumpa mea. Înainte de a pleca, aș vrea să te rog ceva: peste trei zile, scrie-mi o scrisoare în care să-mi spui cum ai progresat. Vei face aceasta?

După

ce vei fi consultată de doctor, iar el îți va spune: „la te uite! Te faci bine!” să-mi scrie și aceasta, bine? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Care

este problema ta, frate? (Bărbatul vorbește cu fratele Branham).

În

ordine. Crezi că Dumnezeu va răspunde la rugăciunea ta? Bine.

Tatăl

nostru ceresc, bărbatul acesta stă aici pentru un prieten, iar eu Te rog să lași ca Duhul Sfânt să meargă la acel om și să-l facă bine. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Care-ți

este necazul, frate? (Fratele Branham vorbește cu el). Stare nervoasă?

Dragă

Dumnezeule, îmi pun mâinile peste fratele meu și condamn acest rău, cerând vindecarea lui în Numele lui Isus. Fie ca el să se bucure la fel ca ceilalți frați. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Ce

mai faci, frate? Care este problema ta? (Fratele Branham vorbește cu bărbatul).

Oh,

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tată

Dumnezeule, Tu ești credincios întotdeauna, iar eu îl binecuvântezez pe acest frate și Te rog în Numele lui Isus, să îngădui ca Duhul Sfânt să-l atingă și să-i îndeplinească dorința. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Dar

sora ce probleme are? (Femeia vorbește cu fratele Branham).

Doamne,

redă-i sănătatea acestei femei, în timp ce mâinile mele o ating conform Cuvântului Tău care spune: „...*Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*” Fă aceasta pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin. Aș vrea să-mi scrii ca să știu ce s-a întâmplat.

Ce

probleme ai, frate? Vino și dă-mi batista.

Tatăl

meu care ești în ceruri, soția acestui frate este bolnavă, iar eu binecuvântezez această batistă pentru ca atunci când va fi pusă pe trupul ei, să primească vindecarea.

Mă

gândesc că atunci când copiii lui Israel au ajuns la Marea Roșie, inamicul i-a încercuit, dar ei aveau o făgăduință, așa că Duhul lui Dumnezeu a venit jos și a privit peste apele care s-au speriat și s-au dat înapoi pentru ca poporul să poată merge spre acea promisiune.

Dumnezeule,

și eu stau pe o făgăduință, de aceea trimit această batistă soției acestui bărbat și Te rog să faci ca atunci când se va atinge de ea, vrăjmașul să vadă promisiunea Ta și să plece. Fie ca el să se sperie și să dea înapoi, astfel ca femeia să poată merge înainte pentru a lua în posesie făgăduința de vindecare a lui Dumnezeu, în Numele lui Hristos. Amin.

Să-mi

dea de știre, bine? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Ce
are copilașul? (sora îi spune).

O,
este surd și mut! Binecuvântată fie inimioara ei. Crezi că Isus Hristos îi va
reda auzul și vorbirea? Da? În ordine. Mă voi ruga pentru ea, iar tu vei vedea
ce se va întâmpla.

Tată
ceresc, mă rog pentru acest copilaș surd și mut, ca să îndepărtezi acest duh,
astfel încât să poată auzi și vorbi. Dă-i aceasta, Doamne, pentru că este doar
un copilaș, dar Tu ești Dumnezeu, iar eu Te rog aceasta în Numele lui Isus
Hristos. Amin.

Vă
rog să stați cu capetele plecate pentru că vreau să văd dacă Dumnezeu a
vindecat acest copilaș.

(Fratele
Branham pocnește din degete și bate din palme). Auzi aceasta? Da, fetița aude.
Priviți! Vedeți cum își întoarce capul ca să vadă de unde vine zgomotul? Ea nu
a vorbit niciodată, de aceea am să-ți spun ce să faci, soră. Du-te undeva și
vorbește cu ea, pentru că eu cred că va putea vorbi. Credința din inima mea
spune că este vindecată pe deplin și cred aceasta. Tu poți s-o ajuți să
vorbească, deoarece aude și cele două simțuri lucrează împreună.

Du-te
acolo și fă-o să spună „mama”. În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Peste
câteva minute aș vrea s-o aud vorbind.

Ce
probleme ai, domnule? (bărbatul îi spune).

Probleme
pe bază nervoasă. Hristos poate vindeca și aceasta, crezi?

Tatăl
nostru ceresc, binecuvântez acest om și-mi pun mâinile peste el, cerând ca
acest deranjament nervos să-l părăsească pentru totdeauna, în Numele lui Isus.

Amin.

Uite,

fiule, nervozitatea este cel mai greu de învins; este mai rea decât cancerul, pentru că omul bolnav nu are echilibru mintal. Tu nu poți să-ți faci gândurile să fie cum trebuie, dar din clipa aceasta, când te afli în prezența lui Dumnezeu, poți spune: „Chiar acum, în ceasul acesta, sunt vindecat.” apoi du-te afară și continuă să spui aceasta până vei crede cu adevărat, pentru că atunci te vei face bine. Crezi aceasta? Bine. Du-te, bucură-te și dă-mi de știre ce s-a întâmplat cu tine.

Ce

probleme ai, domnule? (Fratele îi spune). Vino puțin aici. O, da, un bâzâit în urechi și o slăbiciune în călcâiul stâng. Crezi că Dumnezeu te face bine?

Tată

ceresc, Tu nu privești la vârsta omului, iar eu, ca slujitor al Tău, îmi pun mâinile peste fratele meu și sunt foarte conștient că într-o zi voi sta în fața judecății. Te rog să-l vindeci, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aș

vrea să mă ating de urechea ta și să-L rog pe Dumnezeu să te vindece, astfel ca să poți auzi și totul să fie în ordine. De asemenea, aș vrea să crezi că piciorul îți este vindecat. Pune mâna pe el și vei vedea că este mai bine. Vezi? Crezi că te simți bine? Da, este foarte bine.

Dar

cu urechea cum este? Te simți mai bine? O, am crezut că nu auzi bine. În ordine. Du-te și anunță-mă și pe mine cu evoluează lucrurile. Îmi vei scrie? La Jeffersonville. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

Aduceți-o

pe doamna, pentru că nu poate umbla bine. Ce probleme ai, soră? (Femeia îi spune). Paralizie și astmă. Există Unul singur care te poate ajuta, dragă soră, iar acesta este Domnul Isus. Tu ești o femeie frumoasă și tânără și este o rușine să fii într-o asemenea stare, de aceea aș vrea din toată inima să pot face ceva pentru tine.

Oh,

totul a fost deja făcut. Da, Hristos a făcut totul, de aceea singurul lucru pe care-l pot face eu este să mă rog pentru tine și să-L rog să-ți dea acest lucru făcut deja de El, cu credința că Hristos va face ca trupul tău să se supună credinței tale. Crezi aceasta? Este fiica ta, doamnă? De cât timp este așa? Din copilărie? Ești din orașul acesta? Dar mai stați câteva zile? Îmi vei da de știre de orice însănătoșire a ei? Aș vrea să faceți toți aceasta.

Vreți

să credeți împreună cu mine în timp ce vom încerca să ne rugăm împreună rugăciunea credinței?

Tatăl

nostru ceresc, Te rog pentru această femeie drăguță, cu ochii și părul negru. Diavolul a adus-o în starea aceasta, dar Te rog, Tată, să faci ca în seara aceasta când îmi pun mâinile peste trupul ei lovit de paralizie, să faci să se întâmple ceva, astfel încât ea și mama ei să se întoarcă pe această platformă ca să-ți dea slavă și laudă pentru binele făcut.

Îngăduie

ca printre ei să fie și ea, aducându-ți laude și mulțumiri. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te, bucură-te și mlțumește-I Domnului.

Care

este necazul tău? (femeia îi spune).nodul sub braț și cancer la stomac. Îți dai seama că dacă nu te vindecă Dumnezeu, vei muri? Trebuie să crezi din toată inima.

O,

Tată ceresc, privesc fața acestei femei sincere și Te rog în Numele lui Hristos s-o binecuvântezi și să îndepărtezi cancerul din trupul ei. Fă ca acest duh să moară și să n-o mai supere niciodată, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Mâine aș vrea să-mi spui ce s-a întâmplat după această rugăciune.

Soră

Wood, desigur, eu ști că problema ta este în partea aceasta.

Tată

ceresc, Te rog din toată inima și cu toată sinceritatea pentru sora mea, ca să se facă bine. Fă ca acel lucru s-o părăsească și să n-o mai supere niciodată, pentru că îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Ce

probleme ai? (Fratele îi spune). Pentru un alt frate. Vino mai aproape.

Tată

ceresc, el reprezintă pe altcineva, de aceea Te rog să-l vindeci pe bărbatul acela, iar pe fratele să-l binecuvântezi și să-l răsplătești pentru efortul făcut, în Numele lui Isus. Amin.

Vino,

domnule. Care este necazul tău? (Fratele îi spune). Singurul tău fiu este bolnav mintal.

O,

Dumnezeule, inima mea suferă pentru el. fie ca acest duh rău să-l părăsească pe băiatul lui, astfel ca atunci când se va întoarce acasă, să-l găsească pe deplin sănătos și să se întoarcă aici să depună mărturie spre slava lui Dumnezeu.

Ascultă-mă,

Tată, pentru că Te rog aceasta cu umilință, în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, și să-ți dea ce ai cerut.

Tu

ce problemă ai, soră? (Femeia îi spune).

Fiica

ta este la spital? Bine. Vrei să-i duci o batistă?

Dumnezeule

Tată, aduc această batistă înaintea Ta și pun peste ea mâinile mele, care nu sunt vrednice, dar pe care Tu ai găsit cu cale să le trimiți în toată lumea. Te rog s-o binecuvântezi, pentru ca atunci când va fi pusă peste fiica acestei femei, să primească vindecarea și să părăsească spitalul în Numele lui Isus.

Amin.

Ce probleme ai, soră? (Femeia îi spune).

Tensiune mare și artrită. Tată ceresc, binecuvântează această femeie în timp ce o țin de mâinile care au mângâiat de multe ori obrajii unui copil și au legănat pătuțul lui când era bolnav.

O, Tată, Te rog să iei artrita de la ea și fie ca mâine seară să se întoarcă bucuroasă și să spună: „Sunt bine! Acel duh m-a părăsit.” Te rog să faci aceasta în Numele lui Isus. Amin.

(Cineva vorbește cu fratele Branham).

Zice că micuțul copilaș care era surdo-mut spune „mama”. (Adunarea se bucură).

Trimiteti-o pe femeie pe platformă.

Ce spui? (Femeia cu copilul vorbește cu fratele Branham). Zice „mama”? O, asta-i foarte bine! Acum tu ești micuța mea prietenă. Poți spune încă o dată „mama” și pentru mine?”

Poți s-o faci să mai spună o dată? (Sora spune ceva). Zice că a spus acolo, iar cei din jur au auzit-o. Aceasta înseamnă că duhul de muțenie a părăsit-o. Ea nu a vorbit niciodată până acum. Ai putea s-o aduci și mâine după ce vei face câteva exerciții de vorbire cu ea? Aș vrea să audă și adunarea ceea ce spune. Vei face aceasta?

Ești norvegiană sau suedeză? Suedeză. Bine... Micuța arată va o irlandeză. O, da! Tatăl ei lucrează, iar mama este casnică pentru că mai are doi copii micuți. Ea se bucură pentru că fiica ei a auzit și a vorbit în seara aceasta.

Vedeți,

aceasta este credința adevărată. Să mergi înainte și să crezi! Asta-i tot.

În

ce mă privește, tot ce trebuie să fac este să mă avânt în aceste cazuri și să cred pentru oamenii pentru care mă rog, apoi să văd ce se va întâmpla.

Dacă

merge bine, voi ține în fiecare seară asemenea rânduri de rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Deci,

măine vreau să-ți aud mărturia. Până atunci, fă exerciții cu ea și cred că va spune „mama” în auzul tuturor. Credeți împreună cu mine? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.

Care

este problema ta, soră? (sora îi spune).

O,

Dumnezeule, vindec-o pe această biată femeie, pentru că Te rog s-o faci în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Măine seară vreau să-ți aud mărturia.

Tu

ce problemă ai? (Sora îi spune). O, Dumnezeule, vindec-o pe sora noastră de boala de stomac și de cea de rinichi, astfel ca mâine seară să se întoarcă și să spună: „Totul s-a dus!” Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum

crezi? În ordine. Așa să fie.

Tu

ce necaz ai, soră? (Femeia îi spune).

Nu

vezi cu ochiul stâng și ai început să-ți pierzi vederea și la dreptul. O, Doamne, asta-i foarte rău.

Crezi

că mâine seară vei putea veni din nou ca să ne arăți că vezi cu ambii ochi cât se poate de bine? Crezi?

(sora vorbește cu fratele Branham). Amin. Ceea ce spui este foarte frumos, dragă.

Tată
ceresc, o binecuvântează pe această copilă care este pe punctul să orbească. Tu cunoști toate lucrurile, iar eu nădăjduiesc și mă încred în Tine că mâine seară vom avea aici un potop de mărturii.

Dă-ne
aceasta, Doamne fie ca ea să vadă așa cum a vorbit fetița surdo-mută. Te rugăm să Te înduri, pentru că îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Crezi
aceasta? În ordine. (O soră vorbește cu fratele Branham).

O,
Isuse, femeia aceasta are artrită și o inflamație la sinus, iar urechile îi țiuie. Eu o binecuvântează, Doamne, și înalț spre Tine această rugăciune a credinței, pentru că ai spus că „*rugăciunea făcută cu credință, va mântui pe cel bolnav.*” Eu cred acest lucru din toată inima și încerc să mă predau Duhului Tău, deoarece știu că ești aici, pe platformă, și cer vindecarea ei în Numele lui Isus. Amin.

Vino.
(Fratele vorbește) Auzi rău? Crezi că mâine vei depune mărturie că auzi perfect?

Tată
ceresc, Te rog pentru vindecarea acestui bărbat, ca acest duh rău care l-a făcut surd să îl părăsească, iar mâine seară să vină din nou aici plin de bucurie și laudându-L pe Dumnezeu pentru că aude perfect. Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vreau
să-ți aud mărturia mâine seară.

Care

este problema ta, soră? (Femeia îi spune)> Copilașul tău...

Tată

ceresc, o binecuvântează pe această mamă pentru vlăstarul ei, deoarece ea a venit aici, la fel ca femeia sunamită, cerând ca Dumnezeu să se îndure de copilașul ei și să-l vindece în Numele lui Isus.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, soră. În ordine.

Câți Îl iubiți pe Domnul? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu0i așa că El este minunat? Lăudat să fie Numele Lui sfânt.

Dumnezeu

este real, nu-i așa? Cred că știți cântarea pe care o cântam mai demult:

Dumnezeu

este real,

Pot

să-L simt în sufletul meu,

Isus

este minunat.

Haideți

să ne rugăm.

Tată

ceresc, Te rog în Numele lui Isus Hristos, să Te proslăvești astfel ca oamenii aceștia să știe că ești aici și că ești Dumnezeul cel viu și adevărat.

Dumnezeule,

ajută-mă în Numele lui Isus. Amin.

Câți

mai avem, Billy? Încă vreo cinci? Cred că vom schimba ordinea adunării. Credeți că Dumnezeu este aici? („Amin”).

Tu

respiri greu, nu-i așa soră? Tu, cea de acolo.... Crezi că Dumnezeu te poate face

bine? Amin. Mulțumim Domnului pentru că s-a dus.

Așa-i

că El este minunat? Dumnezeu este aici.

Nu

mai pot sta mult... Vedeniile vin din toate părțile. O, cât este de minunat! Acolo stă Îngerul lui Dumnezeu, chiar deasupra doamnei cu probleme de sinus. Dacă crezi, poți fi vindecată, doamnă. Da, poți avea aceasta. Amin

Dar

doamna de acolo, crede? Tu care ai o boală nervoasă... Crezi că te va părăsi? Amin.

Crezi

că acel cancer va pleca din gâtul tău? Da? Dacă crezi, laudă-L pe Dumnezeu și spune: „Îl cred din toată inima!” Amin.

Atunci

îl condamn pe acest vrăjmaș în Numele lui Isus Hristos și-i poruncesc s-o părăsească pe femeia aceasta. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze. Du-te și bucură-te. Amin.

Nu-i

El minunat?

Crezi

că Isus Hristos te va vindeca? Da, fiul tău este bolnav mintal, așa-i? Nu este ciudat? Tu ai probleme cu sinusul, dar ai și o problemă nervoasă de care vrei să scapi. Crezi că Isus te va face bine? Amin.

Vreau

să știți că vedeniile trec tot timpul pe aici. Nu am spus absolut nimic de la mine. Amin.

Soră,

du-te și primește în Numele Domnului Isus ceea ce ai cerut. Amin. El este aici, așa că nu vă îndoțiți, ci credeți!

Ce

mai faci? Nu te cunosc, doamnă, dar Dumnezeu te cunoaște, așa-i? Crezi că sunt prorocul Lui? Crezi că oamenii care au trecut pe aici au fost binecuvântați cu adevărat? Dar despre vindecare ce crezi? Crezi, așa-i? Dacă Dumnezeu va dovedi că stă aici pe platformă, vei crede?

Nu

te-am mai văzut niciodată, dar dacă Dumnezeu îmi va arăta de ce ești aici, vei crede că sunt prorocul Lui?

Dar

voi ceilalți, veți crede din toată inima? Tu ești nervoasă și supărată pe ceva. Da, această supărare ți-a fost cauzată de un deces. Ginerele tău a fost ucis de curând, este adevărat? Da, și ești aici pentru o persoană care dorești să fie salvată. Este vorba de fiica ta și de încă doi oameni. Ai la tine trei batiste peste care dorești să ne rugăm. Este adevărat? Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Acum crezi?

O,

Dumnezeul cerului, lasă ca îndurarea Ta să se odihnească peste această femeie și peste cei pentru care se roagă. Amin. Să crezi!

Doamna

de la capătul rândului pare foarte bucuroasă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? N-ai nici o îndoială cu privire la aceasta? Crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala de rinichi și vei fi bine?

Dar

doamna de lângă tine, de ce plânge? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Tu, cea cu rochie roșie. Dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, vei primi vindecarea? Vei crede?

Ai

TBC, dar crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Dar

cealaltă doamnă? Cea care stă cu mâna ridicată. Ce crezi despre aceasta? Uită-te puțin la mine. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, vei crede? Și tu ai tot o boală de rinichi. Așa este.

Micuțul

de acolo, crede? Băiețelul de acolo ce părerea are despre aceasta? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Dacă El îmi va descoperi ce dorești sau ceva despre tine, vei crede? Tu ai probleme cu stomacul și vrei să fii vindecat.

Ai

vrea să te întorc sănătos la Maryland? Doamna de lângă tine... cea cu rochie roșie este tot din Maryland, este adevărat? Ridicați mâna.

Tu

ce părere ai, doamnă? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? crezi că puterea Lui este aici? Crezi că Dumnezeu îți va da ceea ce ceri? Crezi că Hristos este aici și poate descoperi toate lucrurile și tainele inimii, așa cum a promis?

Crezi

aceasta? În ordine. Tu ești foarte nervoasă, așa-i? Din cauza aceasta te-ai îmbolnăvit și de stomac. Da, așa este. Din cauza nervilor.

În

timp ce mă uit la tine, văd cum curge o apă mare. Tu ești foarte îngrijorată pentru cineva de peste ocean. Persoana respectivă locuiește într-o țară muntoasă, în Norvegia și este un bărbat. Este fiul tău și se află la spital pentru că are icter, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna să vadă și cei din jur. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

O,

Dumnezeul cerului, trimite binecuvântările Tale pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus.

Acum

credeți? Sunteți gata?

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -